

Zondag 20 mei 9.30 uur: Pinksteren
Thema: Inspiratie, adem van de Geest

Lezingen: Handelingen, 2,1-11 en Johannes 15,26-27; 16,12-15
20 mei 2018 Joost Koopmans

Een collega-priester vertelt: "Na 20 jaar pastorale inzet raakte ik overwerkt. Tijdens een viering knapte ik helemaal, kon niet meer verder, mijn lichaam op slot. Om tot nieuw leven te komen, moest ik mijn oude leven opgeven."

Leeglopen, uitgeblust, in ademnood: het kan ieder van ons overkomen. Liefde die niet meer stroomt, geloof dat niet meer pakt, zorg die je alleen nog maar als zwaar beleeft ....

Als één van Jezus' leerlingen ben je dan. Na zijn dood en definitieve heengaan hadden zij zich opgesloten uit vrees voor de Joden. Ook hún lichaam op slot, afgesloten als ze waren van Jezus' bezieling en bewogenheid. Ze waren wel samen, maar het was meer een ieder-voor-zich. Ze konden elkaar maar moeilijk bereiken. Hoe moesten ze in Godsnaam doorgaan?

Ik luister verder naar het levensverhaal van de priester: "Om mijn hoofd leeg te maken heb ik ontzettend veel gelopen. Verder ging ik nederige werkjes doen zoals schoffelen in de tuin. Wat me ontzettend goed deed dat zoveel mensen zeiden voor me te bidden. Zelf bleef ik ook meedoen met het gebed van de gemeente, pretentieloos en eenvoudig. Langzaam maar zeker raakte ik door mijn donkere nacht heen. Ik heb ervaren wat het zeggen wil dat God de mens geboetseerd heeft en hem dan leven inblaast. Ik heb mijn leven opnieuw ontvangen, ik kon het zelf niet meer maken."

Uit het Pinksterverhaal blijkt dat ook de leerlingen hun leven opnieuw moesten ontvangen. In de chaos van de moord op hun rabbi waren ze de weg kwijt en ook elkaar. Ze verweten elkaar wellicht hun lafheid rond Jezus' arrestatie. Maar toen vonden ze elkaar terug in het eensgezind gebed.

Bidden is:

Openstaan, jezelf openstellen om inzicht te krijgen in de warwinkel die het leven soms kan zijn: je hart openstellen om opnieuw te ontvangen. En dan, zo vertelt het verhaal heel beeldend, komt er uit de hemel het geraas als van een hevige wind – het lijkt op tongen van vuur die zich op ieder van hen neerzetten - Allemaal beelden die uitdrukken dat het om een godsgeschenk gaat. Want het is niet zo dat de leerlingen op een gegeven moment tegen elkaar zeiden: " Kom op jongens, we gaan weer opnieuw beginnen." Neen, biddend en smekend om uitzicht en liefde heeft een nieuw begin hén gegrepen en werd Gods Geest in hen geboren. Noem het inspiratie, adem van de Geest! Het leven opnieuw ontvangen!

Dat nieuwe begin maakte ongekeerde krachten in hen vrij. Ze zijn in staat elkaar hun zonde van lafheid te vergeven. Ze gooien de deuren open en vol vuur vertellen ze over die man van Nazareth en zijn ideaal van een nieuwe wereldorde: te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden. Velen werden door hun inzicht geïnspireerd, de vlam sloeg over. Ze begrepen elkaar, hoe verschillend ook. Zo werd kerk geboren, die Jezus-beweging, met mensen die zijn weg volgen van dienstbaarheid, van eensgezindheid, van verbondenheid met God en met elkaar.

In profeten en kerkvaders, in heiligen en gewone gelovigen is er veel aan liefde en weldaad gerealiseerd. Maar terugkijkend op 2000 jaar Christendom is het geen geschiedenis van enkel hoogtepunten. We zien ook veel waar we minder trots op zijn of waar we ons voor schamen. Zo kwam het hele bisschoppencollege van Chili er afgelopen week voor uit dat zij het misbruikschandaal hebben toegedekt in plaats van het op te nemen voor de slachtoffers.

En hier in het westen lijkt de kerk op zijn retour. Liever neoconservatief dan dialoog met de moderne wereld. Liever kopen dan kerken op zondag, liever méér voor mezelf dan delen met wie tekort komt.

Maar opeens: dan is het er weer, dat Pinksterwonder! Mensen worden aangeblazen door de Geest van wijsheid en kennis, van geloof en geneeskraft, van profetie en onderscheiding der geesten, van enthousiasme! Mensen van zowel binnen als buiten de kerk, want de Geest waait waar hij wil. Er komt een kracht in hen los, die hen in beweging zet om het aanschijn der aarde te vernieuwen.

Dan is daar een paus Franciscus die zegt dat het niet genoeg is dat de kerk vergiffenis vraagt aan de slachtoffers van misbruik, maar dat de hele machtspositie van kerkleiders aan herziening toe is.

Dan is daar een Emma Gonzáles die in Washington grote indruk maakte met haar woedende speech tegen de machtige wapenlobby; na de schoolaanval in maart: "Jullie politici bidden wel voor de slachtoffers, maar wat doen jullie tegen het wapenbezit?"

Zoals de apostelen op die 1^e Pinksterdag velen wisten te bezielen, zo schenkt de Geest ons ook in deze tijd inspirerende mensen, met de bedoeling ons aan te steken met zijn vuur.

Ook al zit je momenteel misschien in de put, of weten veel mensen niet eens meer wat de betekenis van Pinksteren is, ieder van ons is een geestrijk mens, met eigen gaven en mogelijkheden. Daar word je vandaag op aangesproken, Ook jij kunt meehelpen om het aanschijn van de aarde te vernieuwen.

Maar met de kennis van vandaag zou je wel cynisch worden:

- na elke grote schietpartij denk je dat Amerika is wakker geschud, maar vrijdag sloeg een leerling weer toe op zijn school, de woedende speech van Emma González ten spijt;

- en een kamergeleerde kardinaal kan het niet hebben dat zijn opperherder naar de stal en de schapen ruikt ....

Lieve mensen van de Augustinus geloofsgemeenschap,

Kerst, Pasen en Pinksteren worden gevierd om de hoop op een betere wereld gaande te houden. Wij zoeken naar inspiratie, om het vlammetje van de hoop levend te houden. En daar hebben we elkaar bij nodig, als tochtgenoten, Hem achterna!